

ΡΕΥΣΤΟmania

Μέσα σ' αυτή την ιδιαίτερα δυσμενή συγκυρία που βιώνουν σήμερα οι επιχειρήσεις δεν σημαίνει ότι δικαίωμα στη χρηματοδότηση θα πρέπει να έχουν μόνο αυτές που είναι κερδοφόρες. Είναι απαραίτητο να χρηματοδοτηθούν και ζημιογόνες επιχειρήσεις με την προϋπόθεση ότι οι χρηματοδοτικοί οργανισμοί είναι σε θέση να προσδιορίσουν ποιοτικά και ποσοτικά την ανάγκη ρευστότητας που έχει προκύψει από τη ζημιογόνο δραστηριότητα, αφού αξιολογήσουν κατά πόσο η ζημιά είναι δομική δηλαδή εγκλωβισμένη σε υψηλές ανελαστικές δαπάνες και επισφάλειες ή είναι αποτέλεσμα της μείωσης της δραστηριότητας.

✂ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ

Ο Γ. Καραγιαννόπουλος είναι γενικός διευθυντής της Eurobank EFG Factors.

Η επίκαιρη συζήτηση της δύσκολης εποχής που διανύουμε και το μέγα ζητούμενο για την ελληνική οικονομία είναι αναμφισβήτητα η εξασφάλιση της ρευστότητας για τις επιχειρήσεις. Κάτω από τις παρούσες συνθήκες κράτος και χρηματοπιστωτικό σύστημα πρέπει να παρακολουθούν και να διοχετεύουν με αυστηρότητα την εσωτερική ρευστότητα του συστήματος. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει: α) Να διασφαλίζεται με επάρκεια το ποιος παίρνει χρηματοδότηση και κυρίως για ποιό σκοπό. Σημαντική ευθύνη επιμελούς εποπτείας έχουν οι τράπεζες και β) Να διασφαλίζεται η πορεία της ρευστότητας μετά την παροχή της από το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Αξίζει να θυμηθούμε ότι σε παλαιότερες εποχές όπου η πρόσβαση στις αγορές του εξωτερικού ήταν επιλεκτική, οι τράπεζες προωθούσαν έντονα την έγκριση πιστωτικών γραμμών αποκλειστικά για χρηματοδότηση εισαγωγών ή προχρηματοδότηση εξαγωγών. Είναι επίσης σημαντικό να συνδέεται η χρηματοδότηση με άλλες υπηρεσίες συναλλαγών (payment services) περιοδικού χαρακτήρα όπως η πληρωμή ΦΠΑ, πληρω-

μή ασφαλιστικών υποχρεώσεων, μισθοδοσία προσωπικού, πληρωμές ΔΕΚΟ. Το παράλληλο όφελος για το κράτος είναι προφανές. Είναι, παράλληλα, επιτακτικό τώρα όσο ποτέ, όσο και να φαίνεται ότι επιστρέφουμε σε «πατερναλιστικές» εποχές, να διασφαλιστεί στο μέγιστο δυνατό ότι το προϊόν της χρηματοδότησης μιας επιχείρησης δεν θα αναλωθεί σε καταβολές μερισμάτων, χρηματικές διευκολύνσεις σε εταίρους ή ανώφελες επενδύσεις, χωρίς να σημαίνει ότι θα πρέπει να πάμε σε εποχή μηδενικών μερισμάτων ή ότι οι τράπεζες θα πρέπει να έχουν τον πρώτο λόγο στην απόδοση μερισμάτων ή επενδύσεων. Η στοχευμένη παροχή ρευστότητας έναντι στοιχείων ενεργητικού εξασφαλίζει επίσης τον χρηματοπιστωτικό οργανισμό σε μεγάλο βαθμό, ότι δεν χρηματοδοτεί ανεξέλεγκτα «ζημιές».

Focus στη χρηματοδότηση

Όλα αυτά πρέπει να οδηγήσουν την Ελλάδα, όπως έχει ήδη γίνει σε προηγμένες αγορές, σε μεγαλύτερη επικέντρωση στην χρηματο-

δότηση έναντι στοιχείων ενεργητικού (Asset Based Financing), στο Factoring ειδικότερα και στη χρηματοδότηση της εφοδιαστικής αλυσίδας (Supply Chain Financing) γενικότερα. Το κράτος θα πρέπει να προωθήσει τα εκάστοτε προγράμματα ρευστότητας που διαχειρίζεται μέσα από οχήματα στοχευμένης χρηματοδότησης. Ένα από αυτά τα οχήματα είναι και οι εταιρείες Factoring, που σκοπό έχουν την παροχή ρευστότητας έναντι εμπορικών απαιτήσεων. Ο κλάδος του Factoring στην Ελλάδα αναπτύσσεται δυναμικά και βρίσκεται σε αρκετά ώριμο επίπεδο τόσο θεσμικά όσο και σε επίπεδο αποδοχής από τον επιχειρηματικό κόσμο. Δυστυχώς όμως ακόμα, για καθαρά λειτουργικούς λόγους, δεν έχει καταφέρει να απευθυνθεί με επάρκεια προς τις μικρές επιχειρήσεις, που το έχουν και μεγαλύτερη ανάγκη. Ανακεφαλαιώνοντας, πέρα από τα οφέλη σε μικροοικονομικό επίπεδο, το factoring πρέπει να τύχει μεγαλύτερου θεσμικού ενδιαφέροντος γιατί αποτελεί βασικό εργαλείο ενίσχυσης της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας αλλά και θωράκισης του χαρτοφυλακίου του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Και αναμφισβήτητα, η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι που τα έχει ανάγκη και τα δύο σε υπερθετικό βαθμό.

ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΑΛΛΟΥ

Το Factoring στις δυτικές χώρες, αλλά και σε χώρες των οποίων οι οικονομίες στηρίζονται σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις, κερδίζει τα τελευταία 20 χρόνια συνεχώς έδαφος και τυγχάνει όλο και περισσότερου θεσμικού και εμπορικού ενδιαφέροντος.

Στη Γερμανία, ο βραχυπρόθεσμος τραπεζικός δανεισμός υποκαθίσταται όλο και περισσότερο από το Factoring, Στην Γαλλία, ήδη αποτελεί το κυριότερο εργαλείο χρηματοδότησης αναγκών κεφαλαίου κίνησης. Στην Βρετανία, ο τζίρος της προεξόφλησης εμπορικών απαιτήσεων ισούται με το 19% του ΑΕΠ της χώρας. Η δε Ιταλία, βρίσκεται εδώ και πολλά χρόνια στην πρώτη τριάδα όταν το factoring ήρθε ως φυσικό υποκατάστατο της καταργηθείσας μεταχρονολογημένης επιταγής. Το Μεξικό είναι ένα τυπικό παράδειγμα όπου οι τοπικές κοινωνίες άντλησαν μέγιστο όφελος από τον θεσμό. Πολλές μικρές επιχειρήσεις τοπικής εμβέλειας αποτέλεσαν και αποτελούν προμηθευτές μεγάλων πολυεθνικών εργοστασίων ή αλυσίδων λιανικής με δραστηριότητα στη χώρα. Οι επιχειρήσεις αυτές στην πλειονότητά τους δεν είχαν πρόσβαση στο τραπεζικό σύστημα της χώρας. Το δε κυριότερο περιοριστικό τους στοιχείο ήταν τα εμπορικά τους συμβόλαια με τις πολυεθνικές. Εκχωρώντας τιμολογημένες απαιτήσεις από αυτά τα συμβόλαια σε οχήματα factoring κατάφεραν να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα κεφάλαια για τη λειτουργία τους.

